

محمود فاضلی

دیپلمات پیشین و تحلیلگر بین‌الملل

شواهد نشان می‌دهد در گام‌های اول سیاست خارجی ترکیه، در روابط با عربستان سعودی، امارات و مصر، با دیپلماسی اطلاعاتی و پنهان، پیشرفت حاصل شده و اینک نوبت به سوریه رسیده است. به ادعای بعضی از منابع، اردوغان و اسد اکنون می‌توانند ملاقات کنند. این دیدار می‌تواند حتی قبل از انتخابات ۲۰۲۳ اتفاق بیفتد. محل این دیدار نیز به احتمال زیاد مسکو خواهد بود. درواقع، رویکرد اساسی اسد مبتنی بر «بازگرداندن کنترل میدان‌های انرژی تحت کنترل ی‌پ‌ک/پی‌د به دمشق و درعین‌حال حفظ تمامیت ارضی در سوریه» است. اردوغان عادی‌سازی روابط با دمشق را به وعده انتخاباتی خود تبدیل کرده است، ولی برای این امر یک شرط اساسی دارد: او می‌خواهد مسائل کردها یا به عبارت بهتر یک راه‌حل در داخل سوریه درباره مدیریت خودگردان دموکراتیک را از قبل ناپود کند. اردوغان درباره بازگشت ارتش سوریه به مناطق تحت کنترل کردها، وارد عمل‌شدن دولت اسد برای جلوگیری از استفاده کردها از نفت و گاز سوریه و بازگشت پناه‌جویان به کشورشان، به دولت دمشق فراخوان داد. اردوغان آمادگی خود را برای فرستادن مقامات ترک به دمشق اعلام کرد اما ظاهرا اسد پیشنهاد داد دیدار در کشور

ثالث انجام شود. دیدار بین رهبران دوکشور -اکنون- امکان‌پذیر است اما هنوز نمی‌توان از عادی‌سازی کامل سخن گفت و این نوعی گفت‌وگوی از قبل آغازشده است. نشست‌ی که در شهر «آستانه»، پایتخت قزاقستان، با حضور ترکیه، روسیه و ایران برگزار شد، در این زمینه حائز اهمیت بود. در پی حملات جدید ترکیه به خاک سوریه، اردوغان، رئیس‌جمهوری ترکیه، مدعی شد با کمربند امنیتی که بیرون مرزهایمان می‌سازیم از حقوق میلیون‌ها زن و کودک بی‌گناه دفاع می‌کنیم. این منطقه امن را در اولین فرصت ممکن از غرب تا شرق مرزهایمان برقرار خواهیم کرد. خلوصی آکار، وزیر دفاع ترکیه نیز اعلام کرد این کشور به عملیات نظامی خود در شمال سوریه و عراق ادامه می‌دهد و به اقدام علیه شهروندان و مناطق مسکونی غیرنظامی ترک‌نشین و همچنین اقداماتی که ثبات منطقه را به خطر می‌اندازد، پاسخی مناسب داده شده و در آینده نیز داده خواهد شد. پیشگیری از تهدیدات تروریستی و خنثی‌سازی سازمان‌های تروریستی اولویت ترکیه است. بمباران‌ها به دولت اسد این پیام را می‌دهد که «اگر شرایط مرا نپذیری، به اصرار خود در مورد نوار امنیتی ادامه می‌دهم و اجازه نمی‌دهم ارتش سوریه هم به این مناطق نزدیک شود».

جنگی که ۱۰ سال است در میدان سوریه ادامه دارد، درعین‌حال منجر به توسعه یک مدل جدید روابط نیز شد. بارزترین نمونه این مدل در میدان سوریه نیز در روابط ترکیه-روسیه به نمایش گذاشته شد. در این مدل، ابتدا انجام عملیات نظامی مشترک علیه دشمن مشترک و سپس برقراری روابط سیاسی بر اساس منافع‌ی که این عملیات به همراه دارد، پیش‌بینی شده است. این نه یک دیپلماسی جدید منحصربه‌فرد در این منطقه بلکه روش‌سی است که در بسیاری از نقاط جهان آزمایش شده و موفقیت آن به اثبات رسیده است.

تحوّلی که در آن قصد برقراری تماس سیاسی بین ترکیه و دمشق درست پس از مصر به نمایش گذاشته شد نیز مبنای مشترکی دارد. بدون شک نقش سیاست داخلی در عدم پیشرفت (مذاکرات با سوریه) تعیین‌کننده بود ولی با نزدیک‌شدن به انتخابات، دولت ترکیه که متوجه شده است مسئله سوریه معیار مهمی پای صندوق‌های رأی خواهد بود، شروع به حذف محدودیت‌های خود در روابط با دمشق کرد. از سوی دمشق نیز گام‌های مشابه اما آرامی برداشته شد. بشار اسد، رئیس‌جمهوری سوریه، به‌تازگی در دیدار

یک خط قرمز که هنوز تغییر نیافته، این است که نه روسیه و نه ناتو، قصد درگیری مستقیم نظامی ندارند. تهدیدهای هسته‌ای پوتین نیز باعث انزوای بیشتر او شده است و حتی شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهوری چین، نیز در پی این تهدیدها، برای نخستین بار در طول جنگ، از گفتار کرم‌لین انتقاد کرد. پوتین در پی این اوضاع، ماه گذشته در گفت‌وگویی تلویزیونی تأکید کرد که روسیه قصد استفاده از سلاح‌های هسته‌ای در اوکراین را ندارد

رئیس‌جمهور روسیه ولادیمیر پوتین در جریان دیدار با وزیر امور خارجه ایران محمدجواد ظریف در تهران، ۲۰۲۳.

غیرنظامی و حیاتی اوکراین را بمباران کرده، ادعان داشت که تلاش زیادی برای حل مشکلات انرژی در نتیجه این حملات انجام داده‌ایم. زلنسکی تأکید کرده که متوجه هستیم اشغالگران درحال تدارک حملات جدید هستند. ما این را به‌طور قطع می‌دانیم و متأسفانه تا زمانی که موشک دارند، آرام نخواهند شد.

تشدید بحران غذایی

در میانه جنگ اوکراین و درحالی‌که همچنان نگرانی‌ها از تشدید بحران جهانی مواد غذایی ادامه دارد، اوکراین میزبان یک نشست بین‌المللی درباره امنیت غذا بود. روتیزر در گزارشی دراین‌باره خبر داد که زلنسکی نشست بین‌المللی امنیت غذایی را در کنار نخست‌وزیر بلژیک، لهستان، لیتوانی و رئیس‌جمهوری مجارستان افتتاح کرد. امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه و اوسلو فون‌درلاین، رئیس کمیسیون اروپا، هم در نشست بین‌المللی امنیت غذایی در کی‌یف به‌طور ویدئویی سخنرانی کردند. از زمان شروع تهاجم نظامی روسیه به اوکراین، قیمت مواد غذایی، به‌طور قابل‌ملاحظه‌ای در جهان بالا رفته است. بالا رفتن بهای مواد غذایی، به‌ویژه در کشورهای فقیر و کشورهای اصلی واردکننده محصولات کشاورزی، به نگرانی‌های پیشین از قحطی در برخی از مناطق جهان دامن زده است.

رئیس‌جمهوری اوکراین در نشست بین‌المللی امنیت غذایی کی‌یف، روسیه را متهم کرد بسا محاصره بندرهای این کشور، جلوی صادرات مواد غذایی را گرفته و جهان را در آستانه قحطی قرار داده است. برخی از کشورهای آفریقایی، مانند سومالی، تا ۹۰ درصد نیاز داخلی خود به غلات را از طریق واردات تأمین می‌کنند. بالا رفتن بهای جهانی خود و مواد غذایی، به گرستگی بیشتر در این کشورها دامن زده است. به‌گفته رئیس‌جمهوری اوکراین، افزایش سریع بهای محصولات کشاورزی، امنیت اقتصادی مردم دنیا و رفاه میلیون‌ها خانواده را در سراسر جهان تحت تأثیر قرار داده است.

روزنامه گاردین هم در گزارشی به‌نقل از مقام‌های اوکراینی نوشت کشتی‌های اوکراینی که از بندر اودسا خارج می‌شوند، می‌توانند به مناطق بحرانی جهان مانند سودان، یمن و سومالی بروند اما لازم است بودجه‌های بین‌المللی برای تأمین «برانه مواد غذایی» فراهم شود. در این میان، آژانس توسعه بین‌المللی آمریکا اعلام کرده است تا سقف ۲۰ میلیون دلار از طریق «برنامه جهانی غذای سازمان ملل» برای رساندن محصولات کشاورزی اوکراین به کشورهای فقیر کمک می‌کند.

روسیه هفته گذشته با ایجاد یک مسیر دریایی ویژه، به‌منظور صادرات محصولات کشاورزی اوکراین، از طریق دریای سیاه، برای ۱۲۰ روز دیگر موافقت کرد. با رفع محدودیت‌های روسیه، کی‌یف تاکنون توانسته در مجموع ۱۱ میلیون تن از محصولات کشاورزی خود را از طریق دریای سیاه و بنادر ترکیه صادر کند.

اوکرایین همچنین از راه‌اندازی پروژه‌های تحت عنوان «غلات از اوکراین» برای صادرات غلات به فقیرترین کشورهای آفریقایی خبر داد. قرار است در چارچوب این پروژه، در مجموع تا تابستان آینده حدود ۶۰ کشتی از بنادر اوکراین غلات را به کشورهای اتیوپی، سودان، سودان جنوبی، سومالی و یمن فرستند، به کشورهایی که بیش از همه در معرض قحطی و خشک‌سالی قرار دارند.

پوتین در اندیشه تغییر اهداف جنگ

آیا مسکو تحت فشار است

پوتین در اندیشه تغییر اهداف جنگ

اما یک خط قرمز که هنوز تغییر نیافته، این است که نه روسیه و نه ناتو، قصد درگیری مستقیم نظامی ندارند. تهدیدهای هسته‌ای پوتین نیز باعث انزوای بیشتر او شده است و حتی شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهوری چین، نیز در پی این تهدیدها، برای نخستین بار در طول جنگ، از گفتار کرم‌لین انتقاد کرد. پوتین در پی این اوضاع، ماه گذشته در گفت‌وگویی تلویزیونی تأکید کرد که روسیه قصد استفاده از سلاح‌های هسته‌ای در اوکراین را ندارد. تحلیلگران می‌گویند استفاده از سلاح هسته‌ای در جنگ، فایده‌ای نظامی برای روسیه نخواهد داشت و تنها به انزوای بیشتر مسکو و درگیرشدن مستقیم آمریکا و متحدان آن در جنگ، منجر خواهد شد.

باین‌حال، اهداف جنگی و خط قرمزهای پوتین درحال تغییر است و هنوز معلوم نیست به کدام سو متمایل شود. مایکل کلارک می‌گوید، تصور پیروزی نظامی برای مسکو اکنون دشوار است و هدف این کشور، «ادامه جنگ به شیوه‌ای است که شکست نخوردن و سپس تنها تها برای زمان‌خریدن است».

از طرف دیگر ولودیمیر زلنسکی رئیس‌جمهور اوکراین هم در پیامی تصویری اعلام کرد که ارتش روسیه درحال آماده‌سازی حملات موشکی جدید علیه زیرساخت‌های غیرنظامی و انرژی اوکراین است. زلنسکی با اشاره به اینکه شدت‌پذیرن درگیری‌ها در این هفته در جبهه دونتسک ادامه داشت، گفت: وضعیت در جبهه بسیار وخیم است. زلنسکی با تأکید بر اینکه روسیه هفته گذشته با یک درگیر زیرساخت‌های

چالش‌های اعمال تحریم‌ها علیه روسیه و شکست‌های اخیر نظامیان این کشور در اوکراین، باعث شده تا مسکو به دنبال تغییر اهداف و خطوط قرمز خود در جنگ اوکراین باشد. این موضوعی است که تحلیلگران نظامی به آن اشاره کرده‌اند. «وال‌استریت ژورنال» در گزارشی با تأکید بر اینکه ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری این کشور، در وضعیتی «مستاصل» به سر می‌برد، از برنامه پوتین برای تغییر خطوط قرمز و اهداف جنگی خود خبر می‌دهد. پوتین پیش از این، تهدید به استفاده از تسلیحات هسته‌ای کرده بود و دیپلمات‌های غربی می‌گویند باید حرف او را جدی گرفت. ویلیام برنز، رئیس سازمان سیا، اخیرا در سفری به آنکارا، با همتای روس خود دیدار کرد و در این مورد هشدار داد.

مایکل کلارک، استاد میهمان دانشکده مطالعات جنگ در دانشگاه «کینگزکالج» لندن، به «وال‌استریت ژورنال» می‌گوید: «رفتار پوتین اکنون درجه‌ای از استیصال با خود دارد. چون حتما می‌داند که اوضاع در صحنه جنگ خوب پیش نمی‌رود و از نظر نظامی، باید آماده بازه طولانی‌مدت شود». روسیه در هفته‌های اخیر ده‌ها هزار نیروی تازه به خط مقدم آورده است و به زیرساخت‌های اوکراین، به‌ویژه شبکه برق کشور، حملات مکرری کرده که به قطع برق در کی‌یف و شهرهای متعدد دیگر انجامیده است. تحلیلگران می‌گویند هدف مسکو این است که در سرمای شدید زمستان اوکراین، روحیه مردم را تضعیف کند.

پراید سوارس مدل ساینا

رنگ سفید مدل ۱۳۹۸

شماره شاسی: ۰۸۶K۵۸۵۷۰۱۰۰NAS-۸۳۱۱۰۰

شماره پلاک : ایران ۲۰-۲۱۴-۶۹

مفقود شده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز تیبیا ۲ رنگ سفید مدل ۱۴۰۱ به شماره پلاک

۴۷-۹۷۶ق۹۸ و شماره موتور **m15/9601555** و

شماره شاسی nas821۱00n1061757 بنام **صبا**

تقی نژاد مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط میباشد.

برگ سبز، سند کمپانی و کارت موتور سیکلت شهاب

رنگ مشکی مدل ۱۲۵ به شماره پلاک **۹۸۵۵۶** تهران **۲۷**

و شماره تنه **SM83305413** به نام **جعفر تومرانی**

مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

با شماری از اصحاب رسانه و پژوهشگران سوری، درباره از سرگیری روابط با ترکیه اظهار کرده است: «دیدارها با آنکارا اکنون «فقط ماهیت اطلاعاتی» دارد اما بالا رفتن سطح دیدارها را به دنبال خواهد داشت. ترکیه آمادگی خود را برای برآورده‌کردن مطالبات دمشق ابراز کرده، اما سوریه انتظار گام‌های عملی از ترکیه دارد و نه فقط کلام صرف. چه‌سا آنکارا در جهت‌گیری‌های خود صادق‌تر از برخی اعراب باشد اما نمی‌توان قضاوت کرد که موضع ترکیه جدی است یا صرفا یک مانور سیاسی است.»

در شرایط موجود منطقه، آمریکا نه می‌تواند ترکیه عضو ناتو را نادیده بگیرد و نه می‌تواند کردهای شمال شرق سوریه را رها کند. باین‌حال، هم‌زمان ضمن ابراز نگرانی از حملات اخیر ترکیه در شمال سوریه و عراق، مدعی است حملات هوایی اخیر ترکیه در سوریه امنیت نیروهای آمریکایی را که در سوریه با شرکای محلی برای شکست داعش و تضمین نگهداری بیش از ۱۰ هزار داعشی بازداشت‌شده در سوریه همکاری می‌کنند، مستقیما تهدید می‌کند و تشدید اوضاع، سال‌ها پیشروی علیه تروریست‌های داعش را به خطر انداخته است.

ادامه از صفحه اول

فضل جای دیگر نشیند

بنابراین نمی‌توان نسبت هزینه‌های این دولت‌ها به تولید ناخالص داخلی‌شان را معیار مناسبی برای سنجش کارآمدی این دولت‌ها قرار داد. یک قلم از این دخالت‌های دولت در کشورمان که در محاسبات معمول در هزینه دولت ذکر نمی‌شود اما به تنهایی معادل بودجه بسیاری از کشورهاست، حجم عظیم یارانه‌های پنهان است که معاون وزیر اقتصاد یک سال قبل این رقم را ۵۰ میلیارد دلار معادل ۱۴۰۰ هزار میلیارد تومان تخمین زده بود (رئیس سازمان برنامه و بودجه این رقم را صد میلیارد دلار، ۱۴۰۰/۷/۲۵، بانک جهانی ۸۶ میلیارد دلار فقط یارانه سوخت، ۱۳۹۹/۳/۱۹ و گزارش‌های رسمی دیگر این رقم را حدود ۲۰۵ برابر عملکرد بودجه عمومی دولت و نیز حدود ۴۶ درصد حجم نقدینگی ۱۴۰۰/۷/۲۱ برآورد کرده‌اند). این حجم عظیم یارانه‌ها ناشی از مداخلات دولت علاوه بر آنکه به دیوان‌سالاری وسیع دولتی منجر می‌شود، حدود ۷۰ درصد بودجه عمومی را صرف حقوق و دستمزد همین بدنه بزرگ می‌کند و چیزی برای انجام وظایف و کارویژه‌های اصلی دولت یعنی آموزش و بهداشت و رفاه و تأمین اجتماعی و… باقی نمی‌گذارد. همچنین منجر به کسری بودجه‌های عظیم و نقدینگی و تورم می‌شود. تورمی که دود آن هم عمدتا به چشم همان طبقاتی می‌رود که دولت سیزدهم ادعای حمایت و نمایندگی‌شان را می‌کند.

چنان‌که گزارش اخیر مرکز آمار از تورم‌های یک‌ساله و نقطه‌ای (یک‌ساله منتهی به آبان حدود ۴۴ و نقطه‌ای ۴۸.۱ درصد) خبر از هر روز فقیرترشدن جامعه می‌دهد. تداوم این وضعیت و ادامه متوسط نرخ تورم ۴۰درصدی سه سال اخیر در چند سال آتی می‌تواند اثرات سنگینی بر درآمد خانوارها داشته باشد. چنان‌که برای مثال فردی که امروز هشت‌میلیون تومان درآمد دارد در سال ۱۴۰۵ یعنی چهار سال بعد نیاز به ۳۱ میلیون تومان خواهد داشت تا مانند امروز گذران زندگی کند. همچنین کسی که درآمد کنونی او ۱۲ میلیون تومان باشد در آن سال، ۴۶ میلیون و کسبی که ۲۰ میلیون تومان درآمد داشته باشد در سال ۱۴۰۵ نیاز به درآمدی بیش از ۷۶ میلیون تومان خواهد داشت تا همین سطح از زندگی امروز را حفظ کند (دکتر مهدی بهکیش، ۱۴۰۱/۳/۲۱).

تأمین چنین افزایش درآمدهایی برای اقشار و کسب‌وکارهای مختلف با رشد دو، سه‌درصدی اقتصاد در این سال‌ها جز از محل چاپ اسکناس غیرممکن است. چاپ اسکناسی که به‌سرعت منجر به سونامی تورمی شده و جامعه را فقیر و فقیرتر و دولت را در انجام مسئولیت‌ها و وظایف اصلی‌اش بیش از پیش ناتوان‌تر می‌کند. البته ظاهرا از نظر گروهی از نشنستگان بر صندلی قدرت، این موارد مشکلی نیست؛ چراکه می‌توان با گزارش نهادهای بین‌المللی و اعداد و ارقام اقتصادی چنان بازی کرد که در همان دو، سه سال دیگر و پایان دولت سیزدهم کشورمان به‌جای رتبه ششم، در جایگاه اول جهان به لحاظ کم‌خرج‌ترین دولت‌ها قرار گیرد و سرآمد جهانیان شود! کاش به‌جای این گفتارها و سیاسی‌کاری‌ها، سیاست‌ورزی کنیم و راه و مسیر را برای اصلاحات واقعی و عمیق اقتصادی و البته اجتماعی و سیاسی باز کنیم تا بلکه ایران عزیزمان واقعا پیشرو و پیشرفته باشد؛ با قلب واقعبیت نمی‌توان ره به جایی برد که به قبول بیهقی «فضل بر جای دیگر نشیند».

اطلاعیه پذیرش عضو

انجمن صنفی کار فرمایی کارخانجات پنبه پاک کنی

به استناد ماده ۱۳۱ قانون کار و آیین نامه مصوب هیات

وزیران، انجمن صنفی با عنوان فوق در شرف تاسیس

می باشد.

کلیه کار فرمایان شاغل در صنف مزبور در صورت تمایل به عضویت، از تاریخ انتشار این اطلاعیه ظرف ۱۰ روز می توانند درخواست کتبی خود را به نشانی : تهران، خیابان فاطمی، خیابان رامندی سوم کوچه شهرام پلاک ۱ طبقه سوم واحد ۶ یا شماره ۳۰۵۴۸۳۰۵۲۱۸۶۰۵ ارسال یا فاکس نمایند.

هیات مؤسی :

۱- بهروز نیک نگر

۲- محمد رضا نصر آبادی منفرد

۳- محمد درستکار

نماینده هیات مؤسس : بهروز نیک نگر

تلفن : ۰۲۱-۸۶۰۵۴۸۳۰